

चान्द्रम

चान्द्राय

चामर

सत्तां व्रतसमाप्तौ च श्रीकृष्णस्य प्रसादतः ।
 यद्यद्दानादिकृत्य च लेखं तत्तच्च कार्त्तिके ॥
 स्तुत्याय कृष्णमभ्यर्च्य प्रसादात् च पुनः पुनः ।
 श्रेवं शङ्कोदतीर्थे च स्त्रीकृत्यादेषां वैः सह ॥
 गीतवृत्त्यादिना देवं परितोष्याथ वैष्णवान् ।
 संपूज्य नरयानेन देवं स्वालयमानयेत् ॥
 प्रभोर्नाराजनं कृत्वा विचरन् वत वैष्णवान् ।
 निवेश्य स्वासने देवं श्रयोत भुवि तं स्मरन् ॥
 एवञ्च कुर्वन्तो मासाच्चत्वारो यान्ति ते सुखम् ।
 अन्यथा प्रभवेद्दुःखमनादृष्टिञ्च जायते ॥
 तथा च भविव्ये ।
 मिथुनस्ये सहस्रांशौ न स्थापयति यो हरिम् ।
 वैष्णवैः सह सम्भूय ह्यनादृष्टस्तदा भवेत् ॥
 किञ्च । भविष्योत्तरे ।
 यो देवप्रयत्नं पार्थ ! अनुमोद्य समाचरेत् ।
 उत्थानं वापि कृष्णस्य स हरेर्लोकमाप्नुयात् ॥”
 इति श्रीहरिभक्तिविलासे १५ विलासः ॥
 चातुर्वर्ण्यं, स्त्री, (चत्वारो वर्णाः । “चतुर्वर्णादीनां
 स्थाप्ये उपसंख्यानम् ।” इति श्वप् ।) ब्राह्मण-
 चाम्रियवैश्यशूद्राः । इति हेमचन्द्रः । ३।४७२ ॥
 (यथा, मनुः । १२।१ ।
 “चातुर्वर्ण्यं सत्तुल्योऽयमुक्तो धर्मस्त्वयानघ ! ॥”)
 चतुर्वर्ण्यधर्मे च ॥
 चातुर्वेदः, पुं, (चतुरो वेदानधीते इति चतुर्वेदः ।
 स एव । “चतुर्वेदस्योभयपददृष्टिञ्च ॥” इति
 श्वप् ।) चातुर्वेदः । चतुर्वेदेवेत्ता । इति
 आकरणम् ॥
 चालाल, स्त्री पुं, (चतते याचते इति । चत +
 “स्थापतिष्ठेरेरालचत्वालभालीयचः ।” उणां
 १।११५ । इति बालच् ।) गर्भः । अग्नि-
 होत्रोपकरणम् । इति संक्षिप्तसारे उणादितृप्तिः ॥
 (यथा, तैत्तिरीयसंहितायाम् । ६।१।३।८ ।
 “योनिर्ये यज्ञस्य चालालम् ॥”)
 चान्द्रं, स्त्री, (चन्द्रस्य इदम् । चन्द्र + अण् ।
 यद्वा, चन्द्राय चन्द्रलोकप्राप्तये इदम् ।) चान्द्रा-
 यणम् । इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥
 चान्द्रः, पुं, (चन्द्रस्यायम् । “तस्येदम् ।” ४।३।१२० ।
 इत्यण् ।) चन्द्रकान्तमणिः । इति हेमचन्द्रः ।
 ४।३।३३ । चान्द्रमासः । इति शब्दरत्नावली ॥
 चान्द्रकं, स्त्री, (चान्द्रं आर्द्रकमिव कायतीति ।
 कै + कः ।) सुष्ठो । इति राजनिर्घण्टः ॥
 चान्द्राख्यं, स्त्री, (चान्द्रमित्याख्या संज्ञा यस्य ।)
 आर्द्रकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 चान्द्रभागा, स्त्री, (चान्द्रचन्द्रसम्बन्धी भागो यस्याम्)।
 चन्द्रभागानदी । इति द्विरूपकोषः ॥
 चान्द्रमणं, स्त्री, (चन्द्रमाचन्द्रोऽधिष्ठाहृदेवता
 यस्य । चन्द्रमसु + अण् ।) ऋगश्रीरोनचक्रम् ।
 इति हेमचन्द्रः । २।२३ ॥ (चन्द्रमसचन्द्रस्य
 इदम् । चन्द्रमसु + “तस्येदम् ।” ४।३।१२० ।
 इत्यण् ।) चन्द्रमसुसम्बन्धिनि त्रि ॥ (यथा,
 महाभारते । १२।२५०।२० ।
 “सन्तः सुखमन्तीति वपुश्चान्द्रमणं यथा ॥”)

चान्द्रमसायनः, पुं, (चन्द्रमसोऽपत्यं पुमान् । चन्द्र-
 मसु + फ्रक् ।) बुधग्रहः । इति हजानुषुः ॥
 (“तिकादिभ्यः फिच् ।” ४।१।१५५ । इति
 फिच् ।) चान्द्रमसायनश्च ॥
 चान्द्रमासः, पुं, (चान्द्रचन्द्रसम्बन्धी मासः ।) चन्द्र-
 सम्बन्धिमासः । स तु गौणसुखभेदेन द्विविधः ।
 तत्राद्यः कृष्णप्रतिपदादिपूर्वमास्यन्तः । द्वितीयः
 शुक्लप्रतिपदादिदर्शान्तः । सामान्यत्रिंशत्तिथ्या-
 त्मकमासश्च । तत्र सुखचान्द्रे कर्माणि ।
 आस्टिकश्राद्धाद्यश्राद्धादिसिपिष्ठीकरणान्तश्रा-
 द्धानि चान्द्रायणप्राजापत्यादिप्रतानि दानकर्म्म-
 नित्यस्नानं गृहपुष्करिण्यादिप्रतिष्ठा साधारण-
 तिथिविहितकर्म्म । गौणचान्द्रे अष्टकादिपार्वण-
 श्राद्धं वारुणीस्नानं जन्मतिथिगत्यं जन्मा-
 र्थ्याद्युपवासः दुर्गांतुसवादितिथिनियतपूजा ।
 सामान्यत्रिंशत्तिथ्यात्मकमासेन मासिकादिमास-
 गणना । इति स्मृतिः ॥
 चान्द्रायणं, स्त्री, (चान्द्रस्य चन्द्रलोकस्य अयनं
 प्रार्थितमात् । “धर्मायं यश्चरेदंतश्चन्द्रस्येति
 सलीकताम् ।” इति याज्ञवल्क्यवचनादेव
 तथात्वम् । यद्वा चन्द्रः अन्तःतानन्दमयपुरुषः
 अयनं आश्रयोऽधिष्ठाहृदेवो यस्य व्रतस्य यत्र
 व्रते वा ।) व्रतविशेषः । तत्पूर्यायः । इन्द्र-
 व्रतम् २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ तत्तु चतुर्विधं
 पिपीलिकामध्याख्यम् १ यवमध्याख्यम् २ यति-
 चान्द्रायणम् ३ शिशुचान्द्रायणम् ४ । यथा,—
 “एकैकं द्वासयेत् पिषङ् कृष्णं शुक्लं च वर्हयेत् ।
 उपसृष्टं स्निग्धवर्णमेतच्चान्द्रायणं स्मृतम् ॥”
 “एतदेव पिपीलिकामध्याख्यम् ।” इति कुल्लूक-
 भट्टः ॥
 “एवमेव विधिं सत्तुल्यमाचरेद्यवमध्धमे ।
 शुक्लपचादिनियतश्चरं चान्द्रायणं व्रतम् ॥
 अष्टावष्टौ समश्रीयात् पिषङ्गान् मध्दिन्दे स्थिते ।
 नियतात्मा हविष्याश्री यतिचान्द्रायणं चरन् ॥
 चतुरः प्रातरश्रीयात् पिषङ्गान् विप्रः समाहितः ।
 चतुरोऽस्मिति सूर्ये शिशुचान्द्रायणं स्मृतम् ॥”
 इति मनुः ॥
 तद्विधानं यथा, गारुडे १०५ अध्याये ।
 “तिथिपिषङ्गश्चरेद्गुहा शुक्ले शिखण्डसंमितान् ।
 एकैकं द्वासयेत् कृष्णं पिषङ् चान्द्रायणं चरेत् ॥
 यथाकथञ्चित् पिषङ्गानां चत्वारिंशच्छतहयम् ।
 मासैर्नवोपशुद्धीत चान्द्रायणमथापरम् ॥
 कुर्यात्त्रिषवर्णं स्नानं पिषङ् चान्द्रायणं चरेत् ।
 पवित्राणि जपेत् पिषङ्गान् गायत्र्या चाभि-
 मन्त्रयेत् ॥
 अनादिशेष सर्वेषु शुद्धिचान्द्रायणेन च ।
 धर्मार्थो यश्चरेदंतत् चन्द्रस्येति सलीकताम् ॥
 कृष्णकृष्णकामस्तु महतीं श्रियमप्नुते ॥”
 अपि च ।
 “एकैकं वर्हयेत् पिषङ् शुक्ले कृष्णं च द्वासयेत् ।
 उपसृष्टं त्रिषवर्णं विपरीताधमर्दनम् ॥”
 इति तन्त्रेव २२६ अध्यायः ॥

चान्द्री, स्त्री, अंतकण्टकारी । (चन्द्रस्य इयम् ।
 चन्द्र + “तस्येदम् ।” ४।३।१२० । इत्यण्
 स्त्रियां ङीप् ।) ज्योत्स्ना । इति राजनिर्घण्टः ॥
 (चन्द्रसम्बन्धिनि त्रि । यथा, माघे । २।२ ।
 “गुरुकायाशुगां विभ्रश्चान्द्रीमभिनभः श्रियम् ॥”)
 चापं, स्त्री पुं, (चपस्य वंशविशेषस्य विकारः ।
 “अवयवे च प्राण्यौषधितृष्टेभ्यः ।” ४।३।१३५ ।
 इत्यण् ।) धनुः । इत्यमरः । २।८।८३ ॥
 (यथा, रघुः । १२।४७ ।
 “क्रमशस्तै पुनस्तस्य चापात् सममिवोद्युः ॥”
 टटचेत्रार्हः । यथा, सिद्धान्तशिरोमणौ ।
 “दलीकतं चक्रमुपनि चापं
 कोदण्डखण्डं खनु तूर्यगोलम् ॥”
 नवमराशिः । यथा, दृष्टसंहितायाम् । ४२।१० ।
 “चापगते गृहीयात् कुङ्कुमशङ्खप्रवालकापानि ॥”)
 चापपटः, पुं, (चापो धनुस्तद्वत् वक्रोभूताकृतिः
 पटः पत्रं यस्य ।) पियालपटः । इति जटाधरः ॥
 चापलं, स्त्री, (चपलस्य भावः कर्म वा युवादिवा-
 दण् ।) अनवस्थितिः । इति हेमचन्द्रः । २ ।
 २२६ ॥ तस्य लक्षणं यथा, साहित्यदर्पणे ।
 “मातृसर्गदेवरागादेश्चापलन्तनवस्थितिः ॥”
 (यथा, रघुः । १।६ ।
 “तदुद्युगेः कर्णमागत्य चापलाय प्रचोदितः ॥”)
 चापल्यं, स्त्री, (चपलस्य भावः कर्म वा । ब्राह्मणा-
 दित्वात् श्वच् ।) चपलता । चाञ्चल्यम् । यथा,
 “परदारं परद्रव्यं परीवाहं परस्य च ।
 परीहासं गुरोः स्थाने चापल्यश्च विवर्जयेत् ॥”
 इति चाणक्ये । ३० ॥
 चामरं, स्त्री पुं, (चमरी ऋगविशेषस्तस्या इदम् ।
 चमरी + अण् ।) चमरीपुच्छलोमनिर्मित-
 यजनम् । चौरौ । इति भाषा ॥ तत्पूर्यायः ।
 प्रकीर्णकम् २ । इत्यमरः । २ । ८ । ३१ ॥
 चमरम् ३ चामरा ४ चामरी ५ । इति भरतः ॥
 बालयजनम् ६ रोमगुच्छकम् ७ । इति रभसः ॥
 (यथा, पञ्चतन्त्रे । ३।२६६ ।
 “गुणेषु रागो असनेष्वनादरो
 रतिः सुश्लेषश्च यस्य भूपतेः ।
 चिरं स भुङ्क्ते चलचामरशुकां
 सितातपत्राभरणां वृषप्रियम् ॥”)
 अस्य वायुगुणः । ओजःकारित्वम् । मन्त्रि-
 कादियपोहनत्वञ्च । इति राजवह्नः ॥ * ॥
 अथ चामरोद्देशः ।
 “हस्तद्वयोन्नतः शुक्लः सुवर्णबलिभूषितः ।
 हीरेणालङ्कृतो राज्ञां भयमानसुखप्रदः ॥
 बलेश्चामरैर्दृष्ट्वा आयातत्वं प्रकाशितम् ।
 भयो भद्रो जयः शीलः सुखः सिद्धिश्चलः स्थिरः ॥
 वितस्येकेकसं वृद्ध्या दिनेप्रादिदिशां सुवाम् ।
 सौवर्णं राजतं युग्मं त्रैदेशानां महौभुजाम् ॥
 योजयेदिति निश्चित्य बलिकल्पनकर्म्मणि ।
 स्थलजं जाङ्गलो राजा अनूपो जलजं वहेत् ॥
 हीरश्च पद्मरागश्च वैदूर्यं नील एव च ।
 मणिवैलिङ्गु योक्तव्यो ब्रह्मादीनां यथाक्रमम् ॥”